

Câu chuyện Địch ng-nghiệp

Tác Giả: Pháng-vũ VÕ Tam-Anh
Thứ Sáu, 26 Tháng 8 Năm 2011 06:26

Trong khi đó, bác-sĩ thá-tráng bánh-vián, mình trán, quán xán tái bán, áo bá-lu vát á hàng rào, đang nhanh nhán ra tay má bá đá lòng vái tát cá sá nhanh nhán và khéo léo cáa mát...đái giái i-pháu gia.

Mát bác-sĩ cách-máng tá Bác vào, hám-há đán tiáp-thu bánh-vián Vĩnh-long sau ngày 30 tháng Tá năm 1975 đã thát ra câu nói đáu tiên vái chúng tôi :
"Các anh là ká thù cáa nhân-dân, đáng tái chát..."

Tuy mái máy ngày sau khi "giái-i-pháng" nháng tai chúng tôi cũng đã quen vái câu nói đó, chá có khác là án này đá cáphát ra tá miáng mát bác-sĩ mà chúng tôi chá đái đá hy-váng tháy đá cá mát ná cá i hay mát chút thông-cám trong tình đáng-nghiáp. Cháng khác gì nháng cán-bá khác, bác-sĩ cũng tuáng ra câu hác thuác lòng:
"Nháng Đáng và Nhà-ná cá khoan-háng tha tái chát cho các anh..."

May thay, chúng tôi đá cá tha tái chát, nháng thay vào đó, phái án nhá cái án "đá sáng đá chát " kéo dài năm này qua năm ná trong các nhà tù, nháng sá-nghiáp ái cho các đáng-nghiáp mái, huán-hoang trong cái đác-quyán nhân-đáo vái các báng hiáu « Láng Y nhá Tá-máu » treo ngang nhán kháp xánh trong bánh-vián.

Có á Cá Hippocrate á đá i suái vàng cũng không khái phán-ná khi các môn-đá Mián Bác không cháu hác ái thá Cá đáy trác khi ra tráng:
"Tôi thá sá giúp đá các đáng- nghiáp và gia-đán há trong cán ngác ngháo, tôi sá mát hát danh-đá và bị khánh-bá náu tôi không giá ái thá đó".

Trác mát thì đáng-nghiáp gái chúng tôi báng "anh", nháng quay áng ái là "tháng", là "chúng nó" ngay, không hiáu là vì thói quen, vì văn-háa, vì mác-cám hay vì chính-sách.

Ngày đáu tiên mái đát chân lên đát Bác trên con đáng áu đáy, khi mà tám mát đang còn ngá-ngáng vái ráng sáu núi thám, khi mà thá xác và tinh-thán cháa lai tánh qua cuác hành trình đánh-mánh kinh-hoáng, thì chúng tôi đá cá đán tiáp ván-vá bái mát đáng-nghiáp. Ván-vá không phái đá thám hái sác kháe hoác đá an-ái mát ái nào, mà đá tách-thu thuác men và dung cáy-khoa mà chúng tôi mang theo, nhát là đá tá mò tìm hiáu nháng đáu mái á trong cuác sáng "phán-vinh giá-táo" á trong Nam.

Câu chuyện Đàng-ng-nghiệp

Tác Giả: Pháng-vũ Vá Tam-Anh
Thứ Sáu, 26 Tháng 8 Năm 2011 06:26

cháa trá mái ngày mát đáng, tuy thuác men cháng có gì nhiáu nháng cũng giúp ích đác mát sá lán tráng háp và ít ra cũng giúp há làm quen vái y-khoa ngày nay thay vì phái uáng lá ráng suát đái. Khi đát áng nghe vào ngác, có ngá i đã huánh-hoang khoe ráng là đác... rái đán. Đáng nhát là phán cháa ráng. Ngám mát cái ráng sâu năm này qua tháng ná nhá mát cái đánh đáng vào óc, nay đác nha-sĩ nhá nháng xoi xáa vái mát cái máy quay đáp báng chán, hoác nhá đi mà không đau đán gì, thát là mát đái u mà dân Máng á đó không bao giá mát ái.

Mát đám ná, đáng lúc giáa khuya, mát cán-bá cám cây đèn báo xám xám bác vào phòng giam chúng tôi, báo ráng mát ngá i đán-bá trong báng Máng đáng nguy kách vì đá không ra đá hai ngày nay. Anh Thác, chuyên môn vá phá-khoa đác cá đi cáp-cáu. Trong một gian nhà sàng ráng rái không có vách ngăn, á giáa là cái báp láa cháy suát ngày đám, dám ba ngá i đán ông ngá i quanh nói chuyán án-ào tá vá lo láng, á trong góc mát ngá i đán bà đáng quán quái rán la mát cách tuyát-váng. Trong khi mái ngá i bu quanh chăm chú và nghiêm-nghá nhìn anh Thác khám bánh nhá nhìn mát phù-tháy đáng làm phép, anh Thác bình-tánh khám tháy ráng đó là mát tráng háp song thai, hai đáa bé ôm quáng láy nhau mà lái nám ngang, không đá ra báng đáng tá-nhiên đác. Phái chá đi bánh-vián đá má láy con ra, nháng anh Thác quên ráng chuyán đó không thá có đác á đáy. Không làm gì hán đác, anh bán tám thái đáp sách vá qua mát bên mà cá gáng xoay mát đáa cho cái đáu á vá-trí thuán-lái đá ra tráng c, rái đán đáa kia, cuái cùng đác mát tròn con vuáng, trong sá rái rít cám án cáa mái ngá i mà tráng c đó đã đác hác táp đá coi chúng tôi nhá nháng ká ác ôn, lúc nào cũng sán sàng "cho mát mũi tên đác". Tá đó các cô gái Máng trong báng cũng tá-nhiên hán, cá i đáa mái khi tám suái mà có chúng tôi đi lao đáng ngang qua, có khi còn chác gháo náa. Có anh trong phút chác bác đáng đã quên mình là tù đáng đái rách, cũng gáng mình nháy xuáng tám theo, chá tiác là không có sán các xáa bông đá táng máy cô Máng, lúc đó hán là muán phán quý giá hán cá viên kim cáng đám táng đáo á Sài-gán náa. Vá sau mái cô gái Máng lái đác đát cho cái tên cáa mát ca sĩ nái tiáng, nào là Mai-Lá-Huyán, Pháng-Dung, Giao-linh, Pháng-Háng-Quá v...v..., đá rái lúc chiáu vá, trong khi ngám-nguái nhai táng hát bo bo, tháng ká cho nhau nghe ráng hôm nay đá ráng gáp đác ca-sĩ nào, ai nghe táng nhá mái đi phòng trà vá mà tám quên trong giây lát cái cánh nác sông công tù mình đáng sáng.

Mát hôm, mát cô giáo hát ha hát hải tìm tái chúng tôi, vì cháng cô, mát bá-đái công-tác á trong Nam đác vá nghá phép, báng nhiên tháy mình máy nái má đáy lên đá rán, ngáa kháp cáng ngá i. Chúng tôi đoán là bá đá-áng vái tráng gà, vì tháng ngày đá lao-đáng ngang qua tráng hác, tháy cô giáo cá o bá máy con gà đá cháng ngày chàng vá mà bái-dáng. Chúng tôi bán lác láo đác máy viên thuác Phánergan đáa hát cho cô. Máy hôm sau đá lao-đáng gáp lái, chúng tôi hái : "Sao? Anh nhà đã đá cháa?" Cô vui vá trá lái : "Thuác các anh cho hay quá, khái ngay." Cháa káp hái thêm thì báng tháy cô cúi mát e thán, áp úng nói thêm nhá không muán cho chúng tôi nghe: " Nháng ngá li bì, vá phép có năm ngày mà ngá nhá chát suát cá năm ngày" .Chúng tôi hái hán vì đã cho thuác ngá mà không đán tráng c, làm cho cô phái bá lá mát cá-hái báng vàng.

Thá rái trám-xáa càng ngày càng đáng khách, dân chúng tá xa cũng nghe đán kéo lái đá cho trám-xáa đác hoát-đáng đáng vái danh-ngháa y-tá cáa nó. Thián-cám và uy -tín càng tăng thì, ngá c đái thay, cáp chá-huy Trái càng lo láng. Cuái cùng, Uá-vián Chính-trá trên Đoàn láp tác ra lánh không đác khám bánh cho dân náa, vì trái vái chính-sách, và lý-luán ráng tá máy ngàn năm nay há đã cháa trá báng lá ráng thì đã sao đâu.

Câu chuyện Đàng-Ng-Nghiệp

Tác Giả: Pháng-vũ Vá Tam-Anh
Thứ Sáu, 26 Tháng 8 Năm 2011 06:26

Chúng tôi trái lao-đáng, cũng đán váu đán náa nhá nháng anh khác. Phái cái tái cao giáu, tôi tháng đác chán đi công tác gánh hàng á xa, đá gánh luôn tát cá tái nhác cáa kiáp làm... tôi mái. Buái sáng ra đi thì còn đá cháu, trái mát, gánh nhá. Nháng buái tráa lúc trá vá, trái náng gát mián núi nhá đát cháy da, lái phái leo đáu, má hôi cháy giát, báng đái cán cáu, cái đáu náng tráu, chiác đán gánh đá náng trên vai đang nghián nát da thát nhá nháng con dao. Ngángái cán-bá đi theo cũng không quên máng thêm vào chiác nón cái, cái áo trán-thá mà hái sáng mang trong ngángái vì trái lánh, nay không cán náa thì tái gì mà không đá cho ránh tay, vì tay đang bán cám cây roi, mát thá thái trang cáa cán-bá quán-giáo khi đi bên cánh tù. Đá thá mà khi gáp mát bán đáng-hành cán-bá cũng không quên niám-ná mái : "Đáng-chí có mang gì không, đáa cho nó gánh luôn". Tôi nghe mà ráng-rái, mát hoa lên mà không dám nhám lái vì sángá sá không bao giá đáy lái đác, cũng không dám nhìn xa hán máy đáu ngón chân vì sá không đá can-đám đá bác thêm....

Mát hôm vì nhu-cáu cáp-cáu mát bán nh-nhân tù đang nguy kách, tôi đác cá theo mát cán-bá đán bán nh-vián Phá-yán đá xin máy chai nác bián. Đá lâu bá giam hám giáa bán bác táng nói, nay đác đáp tháy lái làng mác vái cánh sinh-hoát cáa nhán-dân, lòng cũng không khái thích-thú vì tám mát đác hé ráng ra mát chút và tháa -mán thêm tánh tò mò nghá-nghiáp muán biát tá-chác y-tá mián Bác ra sao mà các "đáng-nghiáp" đá cao nhá là đứng hàng đáu trên thá-giái.

Huyán Phá-yán thuác tánh Sán-la, nám giáa mát thung-láng nhá, bán bá là núi nháng rát nên thá. Tá trái tái huyán phái đi qua ngán đáu Bang xinh xinh, có con đáng mòn uán quanh, có hoa ráng thám ngát. Tá trên nhìn xuáng gán giáng nhá mát bác tranh Tàu, má má o o., rái rất nái nái là những túp láu láp xáp bám theo sán núi. Bác vào huyán phái qua mát con suối lán, mùa khô thì chá là mát suối đá hián-hòa thá-máng, nháng khi máa xuáng thì trán nên mát thác lá kinh-hoàng. Bát ngang qua suối là mát cây cáu treo, gió thá đáa, mà lái đác anh em tù gán cho cái tên rát háp-đán đá cho trí táng-táng đác nâng cao là cáu Golden Gate. Mái khi gánh hàng qua Golden Gate, tôi có cám-táng nhá mình đang là mát nghá-sá đáu giáy trong mát đáu xiác mà có thá hát tay bát cá lúc nào.

Bên kia cáu là mát túp láu không vách, gió láng bán phía, đó là tráng hác vái dám báy em bé ám tong teo, báng áng thá lá, mái đáa cám mát que cái đang cháy quá qua quá lái trác ngángái cho đá lánh trong nháng bá áo Máng máng manh. Trong khi các em nghángao hát bài "Hôm qua em má tháy Bác Há..." thì cô giáo đang chăm chú ngái vá áo, mát đám chiáu, hình nhá cũng đang má tháy nháng chuyán mà dĩ-nhiên khác hán là tháy Bác Há. Hình ánh đó làm cho tôi có cám táng ráng Cá Cao-Bá-Quát đã đi ngang qua đây đá cám-háng máy câu thá :

"Mát tháy mát cô mát chó cái,
Náa ngángái náa ngángái mán a đángái."

Bên cánh tráng là mát cái "cái giáng o" có lá đã đác sáng chá tá đái vua Thán Nông. Nác tá con suối nhá đác đán qua mát máng xái đác tá mát thân cây, cháy xuáng mát thân cây dài khác, mát đáu là cái chày, đáu kia đác thành mát máng cháa nác. Há máng đáy nác thì cái chày tá-đáng ngác lên, rái nác bá đá ra ngoài đá cho chày giá xuáng cái cái á đáng trác. Cá thá mà tiáp-tác, cái cá giáng ngày giá đám, táo nên mát tiáng đáp nháp nháng khô khan đá đánh thác cô giáo và lá hác trò khái ngángái. Năm thì mái háa, mát năm vài lán cái mái có gáo đá

Câu chuyện Đãng-nghiệp

Tác Giả: Pháng-vũ Vá Tam-Anh
Thứ Sáu, 26 Tháng 8 Năm 2011 06:26

gi, vì dân phải đóng cho nhà nước hết ba phần tư số thu hoạch, vốn đã nghèo nàn trên những mảnh ruộng bần tay xấp thành ruộng trên sườn núi.

Khi đến công bôn-vi, tôi đến công nhân-kiểm mốt công nhân tập-nhập khác thường, nghề bôn rông công trình-y tế đây đã thành-công vì đến dân-chúng hàng ngày đông đảo. Mọi người bu quanh mốt bôn, hình như đi theo dõi mốt thông-báo gì quan-trọng của bôn-vi và mốt bị-nháp-y-tế nào đó chăng. Lạ lạ, tôi thấy rõ thông-báo như sau "Hôm nay bôn-vi có mốt lôn, bán theo giá chính-thực. Đãng-bào nào muốn mua xin ghi tên phòng ngoi-chi". Tôi suy tể ngả vì sau bao nhiêu năm hoạt động trong ngành y-tế tôi vốn chưa biết đến công rông cung-cấp thuốc-phổ cho dân chúng cũng là mốt khía công nhân trong công trình-y tế.

Trái với công nhân xôn-xao ngoài công, trong bôn vi và vông tanh. Tìm cho ra người thi-kho đi xin thuốc thì đến biết cô gái Mông này bôn đi hái bông lau và làm nôm đi tể mốt cô bôn gái sốp và nhà công, mốt tể-c-lô không thể bôn đến công ngoi Mông. Lâu la mãi mới gặp đến bác-sĩ trẻ, và này không mấy niềm-nở vì đang bôn công-i-hoạt (có nghĩa là công-tiền sinh-hoạt để cho đi sống vui tươi hơn) bôn cách ngả nghiệp mốt y công khai. Bác-sĩ trẻ cho biết "Ch có bác-sĩ thi-trong mốt có quy định quy-tể như, những bác-sĩ đang bôn mốt." Tôi thốt-vông chán công, nghề đến bôn-nhân trẻ đang hể-ph-hi mong cho mốt y giết nôm công-i-sinh, nghề đến con đến vông và vông nôm gốt vông phải leo gi, nghề đến cái dể-dây đang công-n-cào vì sáng nay không may đến đến công y cho "thể lôn" trên bôn thông-cáo mà nôm công bốt công chạy dài (công lôn tôi là biết thành con chó của Pavlov, hể nghe tiếng chuông là dể chể tiêu-hóa công tuông chể, rể hay sao?) Tôi buôn rể u thốt vông, không biết bao gi bác-sĩ trẻ công mốt mốt xong, vể lể áo quần lem-lu tể này làm sao gặp đến bác-sĩ khu gi-i-phu. Tôi đánh bôn tìm đến bác-sĩ trẻ hể : "Thể tôi có thể gặp bác-sĩ thi-trong đến công không?" Lôn này vể y-sĩ trẻ vui vể trẻ lể (vể đã ngả xong mốt y công khai): "Đến công, có gì đâu, anh y đang bôn mốt lôn dể ao dể mà". Tôi nhể tể cung trắng rể xuông.

Quả nhiên, cách đó không xa, công bôn ao, năm ba người đang bao quanh mốt con lôn đã công lông trẻ nôm trên mốt tể mốt lôn. Trong khi đó, bác-sĩ thi-trong bôn-vi, mình trẻ, quần xôn tể bôn, áo bôn-lu vể tể hàng rào, đang nhanh nhể n ra tay mốt bôn đến lòng vể tể công số nhanh nhể n và khéo léo của mốt...để gi-i-phu gia.

Lể tể nhiên tôi phải cho ông bôn đãng-nghiệp thanh toán xong con lôn để gi-i-quyết cho mốt y chai nôm công bôn rể mốt hân-hoan ra vể. Ra tể công, tôi gặp lể đám dân-chúng cũng đang hân-hoan thể phào nhể nhể tôi khi đến tin bác-sĩ đã mốt xong...lôn.

Trên đến vể, lôn này chỉ công dồn gánh dể nể lên vai không còn cho tôi công-m-giác đau đến nhể trẻ công, vì dể u óc tôi đang bôn ám-nh bôn mốt ý-tể ng muôn phể nể ng-nể hể, vì tôi đã nhìn thấy đến công thể, đã công-kiểm mốt mốt mốt hiể n-tể ng sinh-hoạt phể nể nhể lể sống công nhể ng "đãng-nghiệp" bên kia bôn màn tể-tể.